

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1958

N:o 8

Innehåll: N:o 8. Landskapslag om vägtrafik i landskapet Åland.

N:o 8.

LANDSKAPSLAG

om vägtrafik i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 28 mars 1958

Utfärdad i Mariehamn den 10 april 1958

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

Vid trafik på väg skola denna landskapslag och med stöd av densamma utfärdade stadganden och föreskrifter lända till efterrättelse.

2 §.

I denna landskapslag avses med

a) v ä g, såsom allmän benämning, allmän och enskild väg, gata, torg, gränd, gång, bro och annan väg eller område, som äro upplåtna för allmän samfärdsel eller allmänt nyttjas för samfärdsel;

b) k ö r b a n a den del av väg, som är avsedd för trafik med fordon;

c) k ö r f i l en för en fil av fordon avsedd del av körbana;

d) g å n g b a n a väg eller del av väg, som är avsedd för gående;

e) c y k e l b a n a en för cykeltrafik avsedd väg eller del av väg;

f) s k y d d s v ä g gångbanas fortsättning i vägkorsning, i allmänhet vinkelrätt över körbana eller för gående tvärs över körbana särskilt markerad del av väg;

g) v ä g t r a f i k a n t envar, som uppehåller sig på väg eller befinner sig i fordon på väg;

h) f o r d o n varje anordning på hjul, band eller medar, som är inrättad för färd på marken och icke löper på skenor;

i) u t r y c k n i n g s f o r d o n enligt särskilda föreskrifter utrustad brand-, polis- eller ambulansbil eller -motorcykel;

j) u p p s t ä l l n i n g stannande av fordon för på- och avstigning samt annat tillfälligt stannande av fordon;

k) h å l l p l a t s en för uppställning av fordon vid vägkant utmärkt plats;

l) p a r k e r i n g avbrott under färd eller lämnande av fordon på vägen i annat syfte än i j) är nämnt;

m) parkeringsplats en för parkering utmärkt del av väg; samt

n) gruppering fordons placering i olika körfiler för passerande av vägförorsning.

3 §.

Utföres arbete, som kan vara till men eller medföra risk för trafiken, bör väg eller del av väg, där arbetet utföres, enligt omständigheterna hållas helt och hållet eller delvis avstängd och på försorg av den, som utför arbetet, förses med vägmärken samt, då förhållandena sådant påkalla, med avstängningsanordning och vederbörligt signalljus.

4 §.

Drivas djur på väg, skola de ledas klavade eller vallas så, att de icke utgöra risk eller oskäligt men för trafiken.

2 kap.

Bestämmelser för samtliga vägtrafikanter.

5 §.

1. Var, som trafikerar väg, skall iakttaga av omständigheterna påkallad omsorg och varsamhet till förekommande av skada samt förhålla sig så, att han icke i onödan hindrar eller stör trafiken, ej heller för fara utsätter eller oskäligt stör andra, som bo eller uppehålla sig vid vägen.

2. Backåkning och annan lek på väg äro förbjudna.

3. På väg må icke utsättas något, som kan utgöra risk för eller störa trafiken på vägen eller vid vägen bosatta personer eller medföra brandfara eller vara till men för väghållning.

6 §.

Vägtrafikanter skall iakttaga anvisningar och föreskrifter, som givits ge-

nom vägmärke, annat tillkännagivande eller annan signal eller anordning för ordnande av trafiken. Han skall även iakttaga av polis, besiktningsman och annan trafikövervakare meddelade föreskrifter samt omedelbart stanna på tecken av dem.

7 §.

1. Landskapsstyrelsen fastställer vägmärken och utfärdar nödiga föreskrifter rörande trafikljus och -märken i körbanor samt besluter om avstängningsanordningar.

2. Det är förbjudet att avlägsna, skymma, förflytta, ändra, smutsa och skada ovan i 1 mom. nämnda märken, anvisningar och anordningar.

8 §.

1. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag skall ovillkorligen beredas fri passage av varje vägtrafikanter. Härvid skall i dessa fordon användas signalanordning med gäll signal och även om dagen framåtriktad strålkastare med högeffektivt, rött blinkljus. Utryckningsfordons rätt till fri framfart befriar icke föraren från att iakttaga av förhållandena påkallad försiktighet.

2. Vägtrafikanter, förutom utryckningsfordon i brådskande uppdrag, skall såvitt möjligt väja för begravningsfölje, skolbarnskortege och annan ordnad procession.

3. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag och buss i regelbunden tur äga rätt att överskrida färljed före andra fordon.

9 §.

1. Har vägtrafikanter med eller utan skuld varit delaktiga i trafikolycka, bör han omedelbart stanna och efter bästa förmåga bistå skadade och i övrigt deltaga i de åtgärder, till vilka olyckan giver anledning. Vederbörande äro

skyldiga att på anfordran för varandra uppgiva sina namn och adresser samt att lämna uppgifter om händelsen.

2. Har någon till följd av trafikolycka försatts i sådant tillstånd, att det är nödvändigt att han omedelbart transporterats för erhållande av vård, är varje förare av fordon skyldig att utföra sådan transport.

3 kap.

Bestämmelser angående fordon.

10 §.

Vid körning på väg må person, som icke har körkort, eller, då sådant icke erfordras, person, som på grund av sin ålder eller av annat skäl är olämplig, icke tjänstgöra som förare. Ingen må framföra fordon under påverkan av alkoholdrycker eller andra berusningsmedel eller under trötthetstillstånd.

11 §.

Det är förbjudet att på väg framföra fordon, som till skick, utrustning eller belastning icke uppfyller därom särskilt utfärdade bestämmelser eller vars användning eljest kan medföra risk eller olägenhet eller som eljest är olämpligt för trafiken.

12 §.

1. Då fordon är i rörelse, är på- eller avstigning förbjuden. Ingen må därvid uppehålla sig på fordonets tak, fotsteg eller annan ställning eller anordning utanför karosseriet eller eljest hålla sig fast vid fordon, som är i rörelse. Förare skall före starten såvitt möjligt undersöka detta och huruvida framför eller under fordonet eller, då han har för avsikt att backa, bakom detsamma finnes någon, som kan skadas vid starten.

2. Fordonets dörrar må icke öppnas

eller hållas öppna så, att trafiksäkerheten därigenom kan äventyras, särskilt icke medan fordon är i rörelse, såvitt det icke vid backning eller av annan orsak är nödvändigt.

13 §.

1. Är väg uppdelad för olika trafikantgrupper, skola fordon använda den för dem avsedda delen därav. Då särskilda skäl sådant påkalla, må fordon dock tillfälligt köras in på annan körbana, cykelväg eller gångbana, om därav icke följer risk eller avsevärd olägenhet.

2. Moped må med iakttagande av särskild försiktighet framföras på cykelväg.

14 §.

1. Fordon skall på väg framföras så nära körbanans högra kant som möjligt utan risk för säkerheten och, då körbanans bredd det tillåter, helt och hållet på den högra hälften av vägen. Vägens vänstra sida får användas endast till omkörning, med iakttagande av vad därom är särskilt föreskrivet eller då vägens högra hälft är avstängd genom tillfälligt hinder.

2. Finnes på körbanshälft eller enkelriktad körbana plats för två eller flera fordon i bredd, skola dessa utan att i onödan byta körfil i allmänhet köra längs den fria körfil, som är mest till höger. Långsammare fordon skola alltid köra på den fil, som är ytterst till höger, och må använda andra körfiler endast för omkörning eller gruppering. Körfil må ej bytas i korsning eller på vägdal, som angivits med vägmärken för gruppering, ej heller på sådant sätt, att därav uppstår fara för den övriga trafiken.

3. I kurvor, före backkrön och även eljest, då sikten är begränsad, skall for-

don framföras så nära högra kanten av körbanan som möjligt. Denna regel gäller dock icke trafik på enkelriktad körbana.

4. Avståndet mellan fordon, som köra efter varandra, skall för undvikande av påkörning hållas så stort som förhållandena i varje fall påkalla.

5. När fordon närmar sig korsning eller skall svänga från väg till gårdsplan eller annan sådan plats, skall fordon, som ämnar taga av till höger, i god tid föras över till körbanans högra kant och fordon, som skall vika av till vänster, hållas strax till höger om körbanans mittlinje eller till vänstra kanten av enkelriktad körbana. Den, som kör rakt fram, må använda den efter förhållandena lämpligaste körfilen. Är körbana för gruppering av fordon indelad i angivna körfiler, skall fordon, som närmar sig vägkorsning, i god tid köra in på föreskriven eller med vägmärke särskilt utmärkt körfil.

6. I korsning skall fordon vid svängning till höger styras så nära den korsande körbanans högra kant som möjligt. Vid svängning till vänster skall fordon styras så, att det efter korsningen föres omedelbart till höger om mittlinjen av den korsande körbanan eller på vänstra sidan av enkelriktad körbana. Korsning anses omfatta område, som begränsas av skyddsvägar, eller, om sådana icke finnas, av de varandra korsande körbanornas förlängda sidor.

7. Är gruppering enligt 5 mom. vid insvängning till gårdsplan eller smal väg icke möjlig på grund av fordonets storlek eller kan det icke, vid svängning till höger, i korsning av denna orsak enligt 6 mom. köras på den fria körfil, som är mest till höger, skall fordonet styras med iakttagande av särskild försiktighet så, att risk eller hinder icke uppkommer för övriga vägtrafikanter.

8. Fordon må ej svängas eller backas med mindre detta kan försiggå utan risk eller onödigt hinder för övrig trafik.

9. Utan hinder av stadgandena i 1, 2, 5 och 6 mom. må fordon eller maskin, som användes i vägförbättringsarbete eller för att iståndsätta anordningar på väg, med iakttagande av särskild försiktighet föras på sätt arbetets utförande kräver.

15 §.

1. Fordons hastighet skall anpassas efter förhållandena så, att föraren i alla situationer, som kunna förutses, säkert behärskar sitt fordon.

2. Fordon skall kunna stannas på den del av vägen, som är helt och hållet synlig. Då fordon för fjärr- eller närljus skall det kunna stannas på den sträcka, som är belyst av fordonets egna ljus och fri från hinder, såvitt omständigheterna icke förutsätta ännu större försiktighet.

3. Då förhållandena det kräva, skall hastigheten minskas så, att icke andra vägtrafikanter eller sådana, som uppehålla sig i närheten av vägen, utsättas för stänk av smuts eller grus.

4. Tillräckligt låg hastighet skall användas

a) vid livlig trafik och i vägkorsningar, när fordon nalkas skyddsväg, vid hållplats stående buss, vid möte med barn, åldringar, lytta eller personer, vilka lida av nedsatt syn och hörsel eller äro i avsaknad av dessa, så ock vid möte med husdjur eller då hänsyn till övriga vägtrafikanter eljest påkalla särskild försiktighet;

b) vid skolor och sjukhus eller då hänsyn till andra, som äro bosatta vid vägen eller uppehålla sig på densamma, särskilt barn, sådant kräver;

c) i kurvor och på backkrön samt då

byggnader, plank eller planteringar skymma sikten åt sidorna eller då sikten eljest är begränsad, så ock när risk finnes för bländning;

d) på smal, ojämn och mjuk väg, i branta backar och på broar samt på hal väg eller när körbanan på grund av konstruktion, skick, vägreparation eller på grund av föret eljest är farlig; samt

e) även i övrigt, när hastigheten enligt vägmärken skall begränsas eller särskild försiktighet iakttagas.

5. Fordon skall stannas

a) då det är nödigt för undvikande av hotande fara;

b) när detta anges med vägmärken eller annat tydligt tecken; samt

c) omedelbart före färjas skyddsanordningar.

16 §.

1. Vid möte med eller omkörning av andra vägtrafikanter, särskilt gående, skall tillräckligt rum lämnas för dessa.

2. När fordon mötas på väg, skall vardera fordonet efter behov i god tid väja till höger och minska farten. Dock må i korsning, i vars mitt icke anordnats obligatorisk cirkulationstrafik, vid svängning till vänster, under iakttagande av särskild försiktighet och med beaktande av vad om körning i korsning eljest är föreskrivet, väjas till vänster för fordon, som samtidigt närmar sig från motsatt håll och likaså svänger till vänster i sin körriktning.

3. Är väg så smal, att det ena fordonet måste stanna, vika från vägen eller backa, skall detta göras av den, för vilken det faller sig lämpligast eller mest riskfritt. Den, som sålunda beretts rum, skall vid behov bistå det fordon, som väjt, så att även detta utan större olägenhet kan fortsätta färden.

4. Framför i samma riktning körande fordon skall omköras till vänster.

5. På smal väg eller, då förhållandena eljest sådant kräva, skall förare ägna uppmärksamhet åt den bakomliggande vägen. När han observerar fordon, som närmar sig bakifrån, skall han såvitt möjligt ofördröjligen bereda detta tillfälle att passera.

6. Omkörning må företagas endast när sikten är fri på en tillräckligt lång sträcka och när omkörning kan äga rum utan men eller fara för andra vägtrafikanter.

7. Omkörning är särskilt förbjuden, när mötande fordon närmar sig, på smalt ställe av körbanan, i korsning, kurva och på backkrön samt då fordon närmar sig sådana ställen, när sikten är begränsad, på smal eller svag bro, i brant utförsväg samt även annorstädes, där fara kan hota på grund av terrängens art eller omständigheterna i övrigt, så ock där omkörning är förbjuden genom vägmärke eller där förbud markerats på körbanan. Om fara eller olägenhet icke uppstår, är omkörning dock tillåten vid gruppering före korsning samt i korsning under iakttagande av vad om körning i dessa fall i övrigt är föreskrivet, såvitt omkörningen kan äga rum utan ombyte av körfil och utan att körbanans mittlinje överskrides. Fordon, som stannat framför skyddsväg eller korsning, må dock icke omköras utan att den omkörande stannar och försäkras sig om att körningen icke medför risk för andra vägtrafikanter.

8. Vid omkörning skall förare, då förhållandena sådant kräva, giva ljud- eller ljussignal, varvid den framförkörande genom lämplig signal bör giva tillkänna, att han uppfattat signalen och vid behov väja till höger, minska farten eller stanna, så att omkörningen kan ske utan fara. Förare, som uppfattat begäran om omkörning, må icke öka farten.

9. Vid omkörning skall iakttagas särskild försiktighet. Den omkörande må icke svänga in framför den omkörda, innan detta kan ske utan fara för denne. Omkörning må icke företagas, om därvid den för vägvägnittet eller fordonet fastställda högsta tillåtna hastigheten överskrides.

10. Där gruppering förekommer, må omkörning ske jämväl till höger oberoende av stadgandet i 4 mom. Härvid kan fordon, som svänger eller stannat för att svänga till vänster, med iakttagande av nödig försiktighet omköras till höger.

11. Oberoende av föreskrifterna i 2 och 4 mom. må fordon eller arbetsmaskin, som användes i vägförbättringsarbete, vid möte eller omkörning med försiktighet passeras på den sida, som med hänsyn till dess läge på körbanan är förenad med minsta risk.

17 §.

1. När förare närmar sig korsning, skall han i tid minska farten och, då begränsad sikt, vägmärken, trafikljus eller andra omständigheter det påkalla, stanna före korsningen eller före skyddsväg.

2. Skära från olika håll kommande fordons färdriktningar varandra i korsning, skall, därest icke nedan annorlunda stadgas,

a) om två fordon samtidigt komma till korsningen, det väja, som har det andra till höger; och

b) förare av fordon, som närmar sig korsningen, lämna väg för fordon, som redan helt och hållet befinner sig i korsningsområdet.

3. Förare, som har för avsikt att överskrida korsande väg med förkörsrätt, utmärkt genom vägmärke, eller svänga in på sådan väg, skall väja för fordon, som äro inne på korsnings-

området eller som närma sig längs sådan väg och äro så nära, att fara för sammanstötning kan föreligga.

4. Den, som i korsning ämnar svänga åt vänster, skall väja för fordon, vilka komma från det motsatta hållet och äro så nära, att fara för sammanstötning föreligger.

5. Fordon, som kommer från enskild väg, enskilt område, gårdsplan, parkeringsplats, från ett för uppställning reserverat område eller med dem jämförlig plats till allmän väg eller gata, skall stanna och väja för den, som trafikerar den allmänna vägen eller gatan. Likaså skall den, som ämnar svänga från allmän väg eller gata till sådan plats, väja för envar trafikant på vägen.

6. I korsningar, där trafiken dirigeras genom trafikljus, skall förare av fordon iakttaga följande:

a) gr ö n t ljus.

Fordon må, om korsningen eljest är fri, köra rakt fram eller svänga till höger eller vänster, såvitt detta icke är förbjudet genom särskilt tecken. Svängande fordon skall särskilt taga hänsyn till gående på skyddsväg. Fordon, som svänger till vänster, skall väja för mötande fordon.

b) g u l t ljus, ensamt eller jä m t e gr ö n t eller r ö t t ljus.

Ljuset anger förestående övergång från grönt ljus till rött eller från rött till grönt.

c) f a s t eller b l i n k a n d e r ö t t ljus.

Fordon, som närmar sig korsning, skall stanna.

d) g u l t b l i n k l j u s.

Fordon får fortsätta färden med iakttagande av vad om passerande av korsning är stadgat.

8. Utryckningsfordon i brådslande uppdrag äger förkörsrätt oberoende av vad ovan i 2, 3, 4, 5 och 6 mom. är stad-

gat och må även överskrida korsning mot rött trafikljus med så mycket ned-satt hastighet som trafiksäkerheten på-kallar. Även begravningsfölje, skol-barnskortege och ordnad procession, som begynt överskrida korsningen mot grönt ljus, må fortsätta färden även om ljuset växlas.

9. Stadgandena i denna paragraf fri-taga icke förare av fordon med för-körsrätt från skyldigheten att iakttaga i 5, 15 och 19 §§ påbjuden försiktighet. Särskilt skall försiktighet iakttagas, då fordon i fall, som avses i 2 mom. a), från en mindre trafikerad väg närmar sig en livligt trafikerad eller från jämn väg nalkas korsande, brant backe.

10. Dirigeras trafiken av polis, skola av honom givna tecken följas.

11. Närmar sig fordon skyddsväg, skall föraren giva fri passage åt gående på skyddsvägen på samma del av kör-banan. Likaså skall förare av fordon, som stannat före korsning, giva fri passage åt gående på körbanan, innan han fortsätter färden.

18 §.

1. Fordon skall för uppställning eller parkering styras i körriktningen så nära körbanans högra kant som möjligt och vid parkering, såvitt det är tillåtet och möjligt, helt och hållet utanför kör-banan. På enkelriktad körbana eller med vederbörligt märke angiven plats, så ock där polismyndighets tillstånd därtill utverkats, är uppställning och parkering tillåten även intill vänstra kanten av vägen. Likaså må bil, som forslar mjölk, med iakttagande av sär-skild försiktighet stannas på landsbyg-den intill vänstra kanten av vägen för lastning och lossning.

2. Fordon må icke stannas, uppställas eller parkeras på sådan plats eller så,

att detta medför risk eller att trafiken störes eller hindras.

3. Stannande av fordon av annat skäl än tvingande trafik hinder och uppställning är förbjudet

a) i kurvor och i närheten av sådana, på backkrön och i backsluttningar ävensom på andra platser, där sikten är begränsad;

b) i korsningar och tunnlår;

c) på skyddsväg och närmare än fem meter från densamma;

d) på område med vägmärken, som påbjuder gruppering, och så nära så-dant område att grupperingen försvå-ras;

e) vid vägmärke så, att detta skym-mes; samt

f) där vägmärke anger förbud mot uppställning.

4. Parkering är dessutom förbjuden

a) på gång- och cykelbana samt smal körbana, bro och även annorstädes, där sådan till följd av terrängen, körbanans konstruktion eller skick, föret eller väderleksförhållandena kan medföra fara;

b) i körbanans riktning närmare än femton meter från busshållplats eller refuge samt närmare än två meter från portgångar och därmed jämförliga platser, så ock på smal körbana mitt emot sådana, så att inkörning till dem försvåras;

c) i närheten av korsning eller gat-hörn så, att sikten skymmes eller svängning av fordon försvåras;

d) vid sidan av fordon, som parkerats vid körbanans kant;

e) för andra fordon än taxibilar på taxistationer; samt

f) för annat fordon än sådant, som forslar mjölk, vid mjölkbord eller i dess omedelbara närhet.

5. Har förbud mot parkering angivits

med vägmärke, må, såvida icke stadgandet i 4 mom. utgör hinder, fordon uppställas för lastning och lossning. Likaså må lastbil utan hinder av stadgandet i 4 mom. a) tillfälligt uppställas för sådant ändamål på gång- eller cykelbana, där trängande skäl det påkalla.

6. Förare skall, innan han avlägsnar sig från sitt fordon, försäkra sig om att det icke kan komma i rörelse av sig självt. Har fordon stannats på plats, som nämnes i 4 mom., skall föraren uppehålla sig vid fordonet och vid behov genast flytta det till plats, där det icke utgör hinder för trafiken.

7. Förare skall på uppmaning av polis omedelbart flytta fordon, som uppställts eller parkerats i strid med stadgandena i denna paragraf. Anträffas föraren icke, må fordonet på åtgärd av polisen och på den felandes bekostnad flyttas till närmaste lämpliga plats.

19 §.

1. För undvikande av fara skall föraren vid behov använda ljud- eller ljussignal eller på annat lämpligt sätt väcka övriga vägtrafikanter uppmärksamhet.

2. Förare, som har för avsikt att svänga i korsning eller på trafikled eller sätta i gång fordon, som står vid kanten av körbana, eller byta körfil eller annorledes flytta sitt fordon åt sidan, bör iakttaga särskild försiktighet och, då det är av nöden, som varning för den övriga trafiken i god tid angiva i vilken riktning han ämnar svänga. Riktningssignal må dock icke givas så tidigt, att den kan förorsaka missförstånd, och skall upphöra omedelbart efter förflyttningen.

3. Förare, som har för avsikt att sakta farten eller stanna, skall i god tid uppmärksamgöra bakom körande här-

om genom att använda stoppljus, höja handen eller förfara på annat lämpligt sätt.

4. Inom tätt bebyggt område må ljudsignal användas endast då sådant är av nöden för avvärjande av uppenbar fara samt av utryckningsfordon i brådskande uppdrag.

5. Avgivande av tecken eller signal fritager icke förare från skyldighet att förvissa sig om, att tillämnad åtgärd icke medför fara för andra vägtrafikanter.

20 §.

1. I mörker och skymning eller när sikten på grund av dimma, regn eller snöfall eller av annan sådan orsak är begränsad, skall motorfordon, motordrivna anordningar och släpfordon föra för dem föreskrivna belysningsanordningar. Föraren bör tillse, att föreskrivna belysnings- och reflexanordningar äro rena och eljest funktionsdugliga. På tillräckligt belyst körbana må dessa fordon föra parkeringsljus i stället för närljus.

2. Cykel skall under de i 1 mom. nämnda förhållandena vara försedd med i 25 § 6 mom. föreskrivna anordningar och hästfordon på vänstra sidan med ljusanordning, som visar vitt ljus framåt och rött bakåt. I stället för rött ljus bakåt må fordonet baktill till vänster förses med röd reflexanordning med minst trettio kvadratcentimeters reflexyta.

3. Fordon, parkerat på väg, där sikten på grund av otillräcklig belysning är begränsad, skall föra föreskrivna parkerings- eller närljus eller, då sådana icke föreskrivits, minst en effektiv, på fordonets vänstra sida monterad ljuskälla, som kastar vitt sken framåt och rött bakåt. Skymmes motorfordons bakljus vid lastning och lossning i

mörker, skola närljusen hållas tända.

4. Vid möte med fordon eller då fordon stannats på körbana må bländande ljus icke användas, ej heller på väg med tillfredsställande belysning annat än för att giva kort signal.

5. Fordon, som upphinner eller kör bakom annat fordon, må icke använda bländande ljus.

6. Fordon må icke, därest annat ej är särskilt stadgat, föra anordningar, som kasta eller reflektera annat än vitt eller gult sken framåt och rött eller rödgult sken bakåt.

7. Då väderleksförhållandena sådant påkalla, må i bil i stället för stadgat ljus framtill användas dimljus, som motsvarar gällande föreskrifter, samtidigt med parkeringsljus. Backningsljus, sökarljus och andra hjälpmedel må icke användas så, att de bereda olägenhet för den övriga trafiken.

21 §.

1. Fordon må icke lastas eller passagerare däri placeras på sådant sätt, att det för bilens manövrering avsedda utrymmet inskränkes eller att föraren hindras att genom backspeglarna iakttaga den bakomvarande trafiken.

2. Skjuter last eller anordning på fordon framtill eller baktill utanför fordonet, skall ändan av den utskjutande delen förses med tydligt skönjbar flagga eller lykta eller annan lämplig anordning. I motorfordon skall härvid framtill användas vit eller gul och baktill röd eller rödgul duk, vars storlek är minst 30×30 cm, och under förhållanden, som nämnas i 20 § 1 mom., ljus eller reflektor av samma färg.

3. Polisman äger rätt att hindra användande av fordon, om det är så lastat, att dess nyttjande kan medföra uppenbar fara eller olägenhet.

4. Beträffande transport av personer

och gods med motorfordon, motordriven anordning och släpfordon är dessutom gällande, vad därom är särskilt stadgat.

4 kap.

Särskilda bestämmelser angående trafik med motorfordon.

22 §.

Angående motorfordons och motordriven anordnings samt släpfordons axeltryck, bruttovikt, bredd, längd och höjd är gällande, vad därom är särskilt stadgat.

23 §.

1. Motorfordons högsta tillåtna körhastigheter äro, såvitt icke av 35 § annat följer,

a) för buss och paketbil 70 km/t;

b) för lastbil och specialbil med tillkopplad, bromsförsedd påhängsvagn eller utan sådan 60 km/t, försedd med släpvagn av annat slag 50 km/t;

c) för annan bil och motorcykel, om de äro försedda med släpvagn, 60 km/t;

d) för traktor och motorredskap med eller utan släpvagn 30 km/t och för moped 40 km/t; samt

e) för fordon eller fordonskombination med band av järn eller hjul utan luftringar 20 km/t.

2. Högsta tillåtna hastighet för fordon med tillkopplad släpanordning är densamma som när släpvagn är ansluten.

3. Hastighetsbegränsningarna beröra icke utryckningsfordon i brådskande uppdrag, ej heller fordon, som användes vid övervakning av trafiken.

24 §.

1. Hastighetstävlingar med fordon må anordnas på väg endast på villkor, som fastställas av polis- och vägmyndighet, och under förutsättning att till-

stånd att avstänga vägen för annan trafik utverkats, i Mariehamns stad av stadsstyrelsen och annorstädes av landskapsstyrelsen. För fordon, vilkas största tillåtna körhastighet är begränsad jämlikt 23 §, må sådana tävlingar icke föranstaltas.

2. Som hastighetstävling anses varje tävling, där för deltagare uppställts bestämmelse angående körhastighet, som strider mot stadgandet i 15 § 1 mom.

5 kap.

Särskilda bestämmelser angående cykeltrafik.

25 §.

1. Cyklande må icke färdas i bredd på körbana, där vägen är smal, trafiken livlig eller sikten skymd eller om annat fordon närmar sig.

2. Cyklande skall hålla båda fötterna på pedalerna och åtminstone den ena handen på styrstäng. Han må icke i trafik gripa tag i annat fordon eller eljest låta sig dragas av fordon. På väg må konststycken icke utföras med cykel.

3. Att köra eller leda cykel längs gångbana är förbjudet. Vid korsning av gångbana må gående, som använda densamma, icke störas.

4. Två eller flere personer må icke färdas på cykel, som är avsedd för en person. Dock må person, som fyllt sexton år, medföra ett högst tio år gammalt barn, om cykeln är utrustad med sits och nödig skyddsanordning för sådan befordran.

5. Med tvåhjulig cykel må frambefordras högst 50 kilogram gods samt med en trehjulig cykel eller släpvagn till tvåhjulig högst 100 kilogram. Bredden av tvåhjulig cykel, dess släpvagn

eller last må icke överstiga 1,0 meter och trehjulig cykels icke 1,25 meter.

6. Cykel skall vara försedd med åtminstone en effektiv bromsinrättning eller, om cykel är avsedd för flere personer eller för godsbefordran, två skilda bromsinrättningar. Som ljudsignalanordning må användas endast ringklocka. Vid färd under förhållanden, som nämnas i 20 § 1 mom., skall användas lykta, som kastar vitt ljus framåt och belyser vägen på tillfredsställande sätt. Stänkskärmar på bakhjul av cykel eller släpvagn böra nedtill åtminstone 20 cm vara vitmålade även som försedda med effektiv röd reflektor.

7. Bländande ljus må icke begagnas på väg, där tillfredsställande belysning är anordnad, eller vid möte med annan vägfarande än gående.

6 kap.

Särskilda bestämmelser för gående.

26 §.

1. Gående skall

a) använda gångbana, där sådan finnes, och i annat fall cykelvägens eller körbanans yttersta kant; och

b) iakttaga särskild försiktighet vid korsande av körbana och, då skyddsväg finnes i omedelbar närhet, begagna denna eller eljest gå vinkelrätt över körbanan på sådant ställe, där vid körbanans kant uppställda fordon icke hindra sikten.

2. Gående må icke i onödan uppehålla sig på körbana eller vid överskridning av densamma hindra annan trafik. Han må icke heller gå eller stanna på körbana så, att övriga gående störas därav.

3. I korsning, där trafiken dirigeras genom trafikljus, må gående överskri-

da körbanan mot grönt eller annat ljus, som anger fri övergång. Han bör härvid se upp för fordon, som svänger in på den körbana han ämnar överskrida. Mot rött eller gult ljus må gående korsa körbanan endast när trafiken är ringa och han kan göra det utan risk för sig själv och utan varje olägenhet för fordonstrafiken.

4. Gående skall i allmänhet begagna högra sidan av gångbanan och skyddsvägen och passera mötande på högra sidan och framförgående till vänster.

5. Skolbarnskortege på högst tvåmannaled har rätt att använda gångbana och skall inom tätbebyggt område begagna skyddsväg för korsande av körbanan. Annan ordnad procession skall använda högra sidan av körbana.

6. Med gående avses även person, som skjuter barnvagn, rullstol eller lek-saksfordon eller leder hund eller annat mindre djur.

7. Person, som går på skidor eller bär skrymmande föremål, skall använda kanten av körbana.

7 kap.

Straffbestämmelser.

27 §.

1. Brister vägtrafikanter i den omsorg och varsamhet, som till förekommande av olycka betingas av omständigheterna, och är oaktsamheten icke ringa, dömes för ovarsamhet i trafik till böter eller fängelse i högst 3 månader.

2. Där någon vid förändret av motorfordon gör sig skyldig till grov vårdslöshet eller visar uppenbar likgiltighet för andra människors säkerhet eller egendom, dömes för grov ovarsamhet i trafik till fängelse eller tukthus i högst två år.

28 §.

Hindrar eller stör någon i onödan väsentligt trafik på väg, straffes, där ej gärningen är belagd med straff enligt 27 §, med böter.

29 §.

1. Var, som vid framförandet av motorfordon inom i 2 § avsett område eller annorstädes är drucken eller påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, dömes till fängelse eller till tukthus i högst tre år eller, då brottet icke förorsakat fara för den allmänna trafiksäkerheten och omständigheterna även eljest äro synnerligen mildrande, till böter.

2. Överlåter ägare eller innehavare av motorfordon eller den, som använder detsamma, fordonet att brukas av person, som är uppenbart drucken eller, såvitt han har sig bekant, påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, straffes överlåtaren med fängelse eller böter.

3. Har någon i fall, som avses i 1 mom., genom vårdslöshet eller oaktsamhet vållat, att annan person dött eller tillfogats svår kroppsskada, skall dessutom tillämpas vad i 21 kap. 10 § strafflagen är stadgat, dock så, att straffet, då omständigheterna äro försvårande, må höjas för dödsförvållande till tukthus i högst åtta år och för vållande av svår kroppsskada till tukthus i högst sex år.

30 §.

Var, som annars än i de i 27—29 §§ nämnda fallen överträder denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade stadganden eller bestämmelser, straffes med böter eller fängelse i högst tre månader.

31 §.

1. Har förare av motorfordon gjort sig skyldig till i 27 § 2 mom. eller 29 § 1 eller 3 mom. åsyftat brott, skall domstolen förklara körtillståndet förverkat och föreskriva den tid, inom vars förlopp nytt körtillstånd icke må beviljas. Domstolens utslag går till denna del i verkställighet, ändå att det överklagats. På polismyndighet ankommer att temporärt återkalla körtillstånd, till dess domstolens utslag avkunnats.

2. Därom, när körtillstånd annars skall återkallas, stadgas särskilt.

3. Då person, som innehar körtillstånd, dömts till straff för överträdelse av denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, skall domstolen meddela om utslaget till den myndighet, som utfärdat körtillståndet.

32 §.

Polismyndighet må i körkort göra anteckning om mindre förseelser, utan att åtal mot vederbörande därför väckes.

33 §.

Vad ovan i detta kapitel sagts om motorfordon, gäller även motordriven anordning.

8 kap.

Särskilda föreskrifter.

34 §.

Närmare föreskrifter angående verkställighet och tillämpning av denna landskapslag utfärdas vid behov av landskapsstyrelsen genom landskapsförordning.

35 §.

1. Där de lokala förhållandena sådant påkalla, äger landskapsstyrelsen

för landsbygden och magistraten för Mariehamns stad rätt att

a) på viss väg, vägdel eller område begränsa fordons största tillåtna hastighet, axeltryck och vikt ävensom användningen av släpfordon; och

b) utfärda närmare bestämmelser därom, i vilken ordning fordon må överskrida färjled eller bro med beaktande av föreskrifterna i 8 § 3 mom.

2. Vägmyndighet är berättigad att tillfälligt begränsa hastighet, axeltryck och vikt på väg, vägdel, område eller teknisk anläggning på väg, då särskild orsak såsom tjälskada eller vägarbete föreligger.

3. Av magistraten i Mariehamn med stöd av 1 mom. a) fattat beslut, såvitt beslutet angår begränsning av hastigheten till mindre än 50 km/t eller av axeltryck eller vikt, skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

4. På väghållarens försorg skola ut sättas vägmärken på de vägar eller på gränserna till de områden, som beröras av restriktioner.

36 §.

För komplettering av bestämmelserna i denna landskapslag må för Mariehamns stad antagas lokal trafikstadga i den ordning därom är särskilt stadgat.

37 §.

Överträdelse av lokala bestämmelser och föreskrifter, utfärdade i enlighet med denna landskapslag, åtalas vid allmän domstol.

38 §.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 juni 1958. Genom densamma upphäves landskapslagen den 5 april 1949 om trafik med motorfordon i landskapet Åland (13/49) jämte däri senare gjorda ändringar och tillägg, till de de-

lar den står i strid med denna landskapslag, landskapslagen den 4 april 1951 angående allmän trafikstadga för landskapet Åland (16/51) ävensom 2 kap. i landskapslagen den 15 juli 1952 angående ordningsstadga för landsbygden i landskapet Åland (32/52).

Mariehamn den 11 december 1957.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

E vald Häggblom
vicetalman

Lennart Mattsson
vicetalman
